

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 65.919 van 18 april 1997
in de zaak A. 73.926/IV-16.594.**

In zake : de v.z.w. CAMINO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
v.z.w. CAMINO op 9 april 1997 heeft ingediend om de
schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te
vorderen van de tenuitvoerlegging van "het ministerieel
besluit van 20 maart 1997, genomen door de Vlaamse
Minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, houdende
intrekking van de erkenning van lokale radio METROPOLYS
te Antwerpen (Wilrijk)";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 10 april 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 april
1997, om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
E. BREWAEYS, die verschijnt voor de verzoekende partij,
en van Advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat het bestreden besluit als
volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat de zendvergunning waarover de
vzw radio CAMINO/radio METROPOLYS beschikt, de radio
toelaat het theoretisch zendbereik binnen een straal
van 8 km te verzorgen, wat ook nog bevestigd wordt
door het feit dat door radio METROPOLYS geen klachten
omtrent storingen zijn ingediend naar aanleiding van
de bevraging medio 1996 door de afdeling Media en
Film.

Overwegende het herhaaldelijk vastgesteld verkeerd
gebruik van de zendvergunning door de lokale radio
METROPOLYS, inzonderheid op 7/09/1995, 11/12/1995,
12/12/1995, 3/01/1996, 4/09/1996 en 9/01/1997.";

2. Overwegende dat als eerste annulatiemiddel
verzoekster de schending aanvoert van de wet van 29 juli
1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de
bestuurshandelingen en van artikel 36 van de gecoördi-
neerde decreten betreffende de radio-omroep en de
televisie;

Overwegende dat zij in een eerste onderdeel
van het middel uitgaat van het voorschrift van het door
haar ingeroepen artikel 36 krachtens hetwelk de
erkenning van een vrije lokale radio kan worden inge-

trokken na gemotiveerd advies van de Raad voor lokale radio's; dat zij stelt :

"Wanneer een advies niet wordt gevolgd dan maakt een loutere verwijzing naar een advies geen uitdrukkelijke motivering uit. Uit de bestuurshandeling moeten dan duidelijk de redenen blijken waarom het advies niet werd gevolgd (R.v.St., nr. 43.272, 10 juni 1993). Dit is in casu niet gebeurd.";

Overwegende dat zij in het tweede onderdeel van het middel de verwerende partij verwijt dat zij niet zegt "hoe en in welke mate verzoekster een verkeerd gebruik zou hebben gemaakt van de zendvergunning, en waarin dit verkeerd gebruik dan wel zou bestaan"; dat zij deswege beweert te staan voor een "vage, nietszeggende en abstracte motivering";

2.1. Overwegende dat de Raad voor lokale radio's op 21 januari 1997 heeft geadviseerd de procedure voor schorsing of intrekking van verzoeksters erkenning stop te zetten; dat hij om tot dat voor verzoekster gunstige advies te komen, heeft menen te mogen vaststellen :

"- In de stad Antwerpen is het onmogelijk het beoogde zendgebied (8 km) met het wettelijk toegelaten vermogen te realiseren.
Met het oog daarop is het gebruik van een verhoogd vermogen door deze radio te verantwoorden, te meer daar dit gebruik geen aanleiding geeft tot storingen bij andere lokale radio's.";

dat in de motivering van het bestreden besluit die vaststelling klaar en duidelijk wordt tegengesproken; dat uit het besluit dus wel degelijk blijkt "waarom het advies niet werd gevolgd"; dat het eerste middel in zijn eerste onderdeel niet ernstig is;

Overwegende dat de verwerende partij op het tweede onderdeel van het eerste middel antwoordt dat het administratief dossier er blijk van geeft dat verzoekster maar al te goed weet welk "verkeerd gebruik van de zendvergunning" haar ten laste werd gelegd bij de

in de motivering van het bestreden besluit vermelde gedateerde vaststellingen; dat reeds een oppervlakkig nazicht van het administratief dossier dat verweer ernstig doet lijken en meteen het tweede onderdeel van het eerste middel niet ernstig;

Overwegende dat het eerste middel in zijn geheel de nodige ernst ontbeert;

3. Overwegende dat als tweede annulatiemiddel verzoekster de schending aanvoert "van art. 10.2. E.V.R.M., het redelijkheidsbeginsel en van de motiveringsplicht";

Overwegende dat zij betoogt dat terwijl artikel 36 van de gecoördineerde decreten in twee sancties voorziet, namelijk de schorsing en de intrekking van de erkenning, uit de bestreden beslissing enerzijds niet kan worden opgemaakt waarom de verwerende partij van oordeel was dat de zwaarste sanctie moest worden opgelegd "zodat de motiveringsplicht geschonden werd, terwijl anderzijds geen rekening wordt gehouden met de 'verzachtende' omstandigheden die verzoekster voor de raad voor lokale radio's heeft ingeroepen (de chaotische situatie in Antwerpen en de onmogelijkheid om met een toegelaten vermogen het decretaal toegelaten zendgebied van 8 km te realiseren)"; dat zij uit de ontstentenis van motivering afleidt dat de Raad in de onmogelijkheid verkeert om na te gaan of de sanctie niet kennelijk onevenredig is "zodat moet worden uitgegaan van het vermoeden dat de sanctie onredelijk is"; dat zij meent dat in casu de evenredigheid zeker vereist is, nu intrekking van de erkenning een beperking uitmaakt van de vrijheid van meningsuiting en moet beantwoorden aan de vereisten van artikel 10.2. van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, dat een limitatieve lijst met beperkingsgronden opsomt, met name "moet beantwoor-

den aan een dwingende sociale noodzaak, wat de evenredigheid van de gewraakte maatregel impliceert";

3.1. Overwegende dat de vaststellingen waarnaar in het bestreden besluit wordt gerefereerd, inhouden dat verzoekster een groter vermogen gebruikt dan haar is toegestaan;

Overwegende dat uit verzoeksters bezwaarschrift van 31 december 1996 en uit de hoorzitting van 21 januari 1997 blijkt dat de "verzachtende omstandigheden" die verzoekster heeft laten gelden ten overstaan van de Raad voor lokale radio's zijn, ten eerste dat zij een groter vermogen maar gebruikt om het toegewezen zendgebied te bereiken, ten tweede dat vrijwel alle radio's een te hoog vermogen gebruiken;

Overwegende dat in het bestreden besluit de eerste "verzachtende omstandigheid" niet onbesproken wordt gelaten aangezien de feitelijke juistheid ervan wordt ontkend; dat zoals de tweede "verzachtende omstandigheid" is geformuleerd, de verwerende partij ze met recht lijkt te kunnen afdoen als een rechtens onaanvaardbare aanspraak op gelijkheid in de onwettigheid;

Overwegende dat er slechts dan sprake is van schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer een beslissing berust op feitelijk juiste en op zich rechtens relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing; dat in de onderhavige zaak de Raad een zodanige wanverhouding niet kan ontwaren; dat hij a fortiori geen nood ziet aan een verantwoording voor het feit dat de verwerende partij voor de zwaarste sanctie heeft gekozen;

Overwegende dat de bestreden intrekking van de erkenning gesteund is op de niet-naleving van een erkenningsvoorwaarde; dat met name artikel 10 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens in acht genomen, het redelijkheidsbeginsel dus geschonden kan zijn of doordat de niet nageleefde erkenningsvoorwaarde zelf tegen alle redelijkheid ingaat of doordat zij van een zo bijkomstig belang is dat in redelijkheid de niet-naleving ervan hooguit een schorsing van de erkenning kan wettigen; dat verzoekster noch het ene noch het andere aantoont;

Overwegende dat het tweede middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat bij gebrek aan ernstige annulatiemiddelen de vordering dient te worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achttien april 1900 zevenennegentig,
door :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.